

РЕШЕНИЕ

№ 2721

гр. София, 06.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 13.05.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Вladoва

Мартин Аврамов

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на
прокурора Тасков, като разгледа дело номер **1818** по описа за **2011** година
докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на С. Д. Н. от гр.С. срещу Решение от 18.12.2010
година, постановено по нахд №13506/2008 година по описа на СРС-98 състав.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на атакуваното съдебно
решение. Твърди се ,че съдът е нарушил материалния закон и не е изискал длъжностната
характеристика на лицето,което е издало наказателното постановление.Иска се отмяна на
оспореното решение и постановяване на ново,с което наказателното постановление да бъде
отменено.

В съдебно заседание,касторът- С. Д. Н.,редовно уведомен при условията на чл.41,ал.2 ГПК не
се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касация-С.,редовно и своевременно призован ,не изпраща представител.

Представителят на С.-прокурор Т,изразява становище за неоснователност на
касационната жалба.

Административен съд-С.-град,след като прецени събраните по делото
доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,прие за установено
следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63
от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по
същество,същата се явява неоснователна.Съображенията за това са следните:

Фактическата обстановка, възприета от районния съд и подкрепяща се от събраните по делото
доказателства се споделя от настоящата инстанция, която намира за ненужно да я преповтаря.

Районният съд правилно е обсъдил приложените по делото писмени доказателства и събраните в хода на процеса гласни такива и на тази база, обосновано е приел, че касаторът Н. е извършил посоченото и в акта, и в наказателното постановление административно нарушение на чл.123,ал.1,т.1,т.3 буква”в” от ЗДВП, вменяваща му в задължение като участник в ПТП, при което са настъпили само имуществени вреди и ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата,свързани с него-да не напуска местопроизшествието, да уведоми съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията,на която е настъпило произшествието,и да изпълнява дадените им указания, като в случая Н. е реализирал ПТП на 11.06.2008 година като е напуснал мястото на произшествието, без да изпълни визираните в чл.123 от ЗДВП задължения- да изчака пристигане на служители на МВР, за който факт е налице дори признание от страна на самия касатор-че е напуснал мястото,защото по неговия автомобил не е имал щети. Неоснователен е доводът на касатора, че не е извършил ПТП, защото този довод не се подкрепя от събраните по делото доказателства.Правилен е изводът на СРС,че административно-наказващият орган съвсем обосновано и законосъобразно е ангажирал административно-наказателната отговорност на Н. по реда на чл.175 от ЗДВП и е наложил глоба в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец. Неоснователно е и твърдението на касатора, че СРС не е изискал длъжностната характеристика на лицето, съставило акта и издало наказателното постановление, защото на процесуалния представител на касатора и на самия касатор, са убягнали не са приложените по делото доказателства- най-вече заповеди за делегиране на правомощия и определяне на конкретни длъжностни лица, измежду които и издателят на наказателното постановление. На следващо място, длъжностната характеристика визира не общо правомощията на съответния служител, а конкретните задължения и на следващо място , производството е административно- наказателно, а не е нито трудово, нито административно, за да се прилага длъжностната характеристика на издателя на наказателното постановление.При отмерване на наказанието, административно наказващият орган се е съобразил с тежестта на извършеното нарушение,подбудите за неговото извършване, отчел е обстоятелството, че касаторът е с трайно установени навици да върши нарушения от същи вид, и е наложил санкция в предвидения от закона размер-100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец .Така определените наказания са справедливи и съответни на извършеното нарушение,и ще допринесат за постигане целите на наказанието,визирани в чл.12 от ЗАНН,и преди всичко да се поправи и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред.Като е достигнал до тези правни изводи,СРС е постановил едно правилно решение в тази част,което следва да бъде оставено в сила ,а предявената жалба като неоснователна-оставена без уважение.

Законосъобразно СРС е оставил жалбата без разглеждане в частта, с която е обжалвано наказателното постановление ,с което е наложена глоба в размер на 20 лева ,като неподлежащо на съдебен контрол.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 АПК,Административен съд С.- град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 18.12.2010 година, постановено по нахд№13506/2008 година по описа на СРС-98 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

